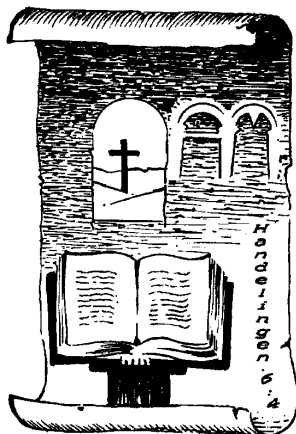

Aart en Maria Elbertsen werken bij de Stichting Operation Rescue. Ze zijn verantwoordelijk voor toerusting en trainingen, en het organiseren van kleinschalige evangelisatieprojecten in binnen- en buitenland.

Persoonlijke nieuwsbrief van Aart en Maria Elbertsen okt. nov. dec. 2017 31 ste jaargang nr. 87

Colofon

Vierschotenweg 2a, 8095 PP Oldebroek
(+31) (0525) 631864
(+31) (06) 55132670

rescuepeople@operation-rescue.org
website: www.operation-rescue.org

Giften voor ons persoonlijk levensonderhoud kunnen worden overgemaakt naar onderstaande rekeningnummer

Internationaal banknummer:
IBAN: NL26 RABO 0365 9805 87,
BIC: RABONL 2U
t.n.v. Stichting Operation Rescue.
S.v.p. vermelden: Bestemd voor Management OR.

Tuisfrontcommissie
Rens en Elly de Leeuw
(+31) (0387) 504986

Frank en Gré van de Brink
(+31) (0525) 631704

Nieuwsbrief okt. - nov. dec. 2017 Aart en Maria Elbertsen

Wees daarom niet bezorgd en zeg niet: Wat zullen wij eten? of: Wat zullen wij drinken? of: Waarmee zullen wij ons kleden? Want al deze dingen zoeken de heidenen. Uw hemelse Vader weet immers dat u al deze dingen nodig hebt. Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden. *Matteüs 6 vers 31 t/m 33*

Wat hebben we nodig? Hebt u enig idee wat u echt nodig hebt? Hoe vaak maken we ons druk over zaken die we niet echt nodig hebben, maar die we alleen willen hebben omdat anderen het ook hebben. We kunnen ons daar zo druk over maken dat we vergeten waar het in het leven echt om gaat! Jezus zegt: 'Zoek eerst het Koninkrijk van God en alles wat je echt nodig hebt zal je gegeven worden. Wat Hij geeft daar kun je echt tevreden mee zijn, meer heb je niet nodig.'

20 JANUARI 2018 VAN TWEE TOT VIER – NIEUWJAARSRECEPTIE EN VRIENDENMIDDAG
In het gebouw van de Vrije Evangelische Gemeente
in Oldebroek aan de Zuiderzeestraatweg 226

Lieve familie, vrienden, medegelovigen,

Het is alweer een tijd geleden dat we u via onze Nieuwsbrief hebben geïnformeerd over het wel en wee van ons gezin en de bediening. U begrijpt dat er in de tussenliggende tijd heel veel zaken de revue gepasseerd zijn.

De situatie binnen ons gezin blijft zorgelijk. Maria heeft steeds meer last van de ziekte van Ménière, onze dochters Greta en Marjan worstelen beiden met problemen rondom de schildklier; met de geestelijke en lichamelijke beperkingen die dat met zich meebrengt. Daarnaast heeft Marjan ook nog het probleem van fibromyalgie.

Met het gezin van Gerda gaat het op dit moment wat gezondheid betreft goed.

Wilt u voor ons bidden dat we als gezin dicht bij elkaar en bij de Heer mogen leven, en Zijn inzicht en bijstand mogen ervaren?

Vandaag 27 oktober 2017

Vandaag ben ik begonnen met het schrijven van onze Nieuwsbrief; een terugblik en een vooruitkijken. Op dit moment zit ik in de huiskamer van de familie Stolk in Ruurlo en geniet ik van de gastvrijheid die we elke maand als we gaan Backpacken, ervaren in dit huis. Dit is de uitvalsbasis van waaruit we in Ruurlo kunnen werken.

Het Backpackteam is op dit moment bezig om de mensen in Ruurlo een gratis Bijbel aan te bieden. Ik vorm het gebedsfront: en ik maak een begin om u te informeren door zaken op te schrijven.

Het team is inmiddels teruggeweest voor de lunch en heeft hun ervaringen gedeeld. Ze hebben vanmorgen ongeveer 20 Bijbels mogen weggeven en heel veel positieve gesprekken gevoerd.

Veel mensen geloven niet of niet meer, iedereen heeft zo z'n eigen verhaal. De een heeft afgehaakt omdat hij of zij

Christus de verbindende persoon tussen God en mensen

teleurgesteld is door de kerk of door het overlijden van een geliefde of een andere gebeurtenis. Met name ex-militairen die bij een oorlog betrokken zijn geweest en wat ze daar gezien hebben, kunnen het vaak niet allemaal op de rit krijgen. Dan is een luisterend oor, een goed gesprek vaak al een stap in de goede richting.

Assen

Zaterdag 14 oktober was Operation Rescue (Aart Elbertsen) in Assen: samen met een groep interkerkelijke broeders en zusters onder leiding van Roelof van der Wal. De rebus die op het schetsbord stond was 'Wat verwacht jij van de toekomst?'. Deze vraag leverde veel goede gesprekken op. Met name met een jonge vrouw (begin 30) die de rebus opgelost had en zei: 'Voor mij is er geen toekomst want ik ben ongeneeslijk ziek'. Ik moet ook denken aan twee oudere mensen die hun zoon waren verloren, en daardoor heel erg verdrietig en verbitterd waren. Luisterende oren en een biddend hart kunnen dan hulp bieden.

De zoektocht van Operation Rescue

Nog steeds zijn we op zoek naar mensen die de handen uit de mouwen willen steken, mensen met een oprecht hart voor de Heer en een verlangen om Hem en de medemens te dienen. Vaak denken we er niet over na bij evangelisatie en geven tijd daarvoor als we niks anders te doen hebben.

Evangelisatie en getuigen is het ondergeschoven kindje bij veel christenen. Maar realiseren we ons wel dat evangelisatie niets anders is dan in gehoorzaamheid gaan en getuigen daar waar de gelegenheid zich voordoet.

En de medemens dienen met de liefdegaven die God ons gegeven heeft. Heer wat een voorrecht!

We zoeken mensen voor Deur-aan-deurwerk, voor Bachpacken, Lecturen, Straatwerk, Gentse Feesten, enz.. We zijn nog steeds op zoek naar iemand of een echtpaar dat wil worden uitgezonden naar Roemenië om in aanvang Carin en Mihai te helpen in Peris en in Haranglab met het opzetten en uitwerken van voedsel en hulpprogramma's.

We zijn ook op zoek naar uitbreiding van het bestuur van Operation Rescue (M.V.). We zijn op zoek naar sponsors die de vrachtprijs voor de hulpgoederen die we naar Roemenië sturen willen betalen. We zijn op zoek naar donateurs die

Welkom in Suriname (Operation Rescue (Aart Elbertsen) in Suriname)

Na een drukke periode van voorbereiding was het eindelijk zover. Woensdag 29 november ben ik (Aart Elbertsen), op uitnodiging van Klaske Hummelen (Stichting Zoutkorrel), vertrokken richting Suriname. Om daar samen met haar gezin en haar gemeente te vieren dat Klaske 15 jaar als zendeling werkzaam is in Suriname.

Voorafgaande aan die vijftien jaar, maar ook tijdens haar beginperiode in Suriname, is Klaske ongeveer 6 jaar als medewerkster betrokken geweest bij de projecten die Operation Rescue in die tijd in

Nederland en in België organiseerde. Ook heb ik haar huwelijk met Ryan Koorndijk mogen inzegenen. In al die jaren is er tot op de dag van vandaag een warme band gegroeid. Dat was heel duidelijk merkbaar aan de manier waarop ik in het gezin van Ryan en Klaske ontvangen ben en opgenomen werd.

We hebben een heerlijke tijd samen gehad; ook in de persoonlijke gesprekken zijn we elkaar tot zegen geweest. Klaske had een programma voorbereid van diverse activiteiten rondom het thema: 'Wie ben je als niemand naar je kijkt?' : Ik heb gesproken voor tieners, een homegroep en in de zondagse eredienst, en ik heb een kinder- en een familieprogramma Gedaan, een workshop ballonnen modelleren op de basisschool waar hun kinderen (Tiffeny en Manuela) op gaan, en ook nog een creatief evangelisatieprogramma in een kindertehuis: allemaal in Paramaribo. Ook heeft Klaske veel tijd genomen om mij iets van hun mooie land te laten zien.

In het dorp Nickerie - op vier uur rijden van Paramaribo - heb ik mogen spreken voor veel tieners met een Hindoe-achtergrond en heb ik een kinderprogramma gedaan voor heel veel Hindoe-kinderen. Na een oproep van de plaatselijke kinderwerkster - vrouw van de voorganger - hebben heel veel kinderen hardop gebeden en gevraagd of Jezus in hun hart wilde komen; ook een aantal tieners heeft voor Jezus gekozen. Tien dagen ben ik bij hen geweest en ik heb veel waardering voor de manier waarop Ryan en Klaske met hun gezin en het geloof omgaan. Het lijkt wel of ze beiden een onbegrensde energie hebben. Ik heb veel respect voor de manier waarop zij in de praktijk - Ryan is hovenier en heeft een eigen bedrijf - hun geloof in de kracht van de Heilige Geest handen en voeten proberen te geven. Als het gezin in de Bijbel als voorbeeld voor de Gemeente van Jezus genoemd wordt, komt dit gezinnetje dicht bij het ideale plaatje van Gods huisgezin. Ryan werkt keihard voor

zijn gezin voor een salaris van ongeveer € 150,- per maand; Klaske werkt keihard zonder salaris. Hoe ze het allemaal rondbreien, de Heer weet het. Maandag 11 december ben ik te midden van de sneeuwstormen weer geland in Nederland: einde van een bijzonder mooie en vruchtbare tijd. Suriname is een mooi land met mooie mensen. Ik zou er willen wonen op voorwaarde dat de Heer de thermostaat 15 graden lager zet ☺.

Gouda bij kaarslicht (15 december 2017)

Vrijdagmorgen half zeven, tijd om te vertrekken naar het jaarlijks terugkerende fenomeen

'Kaarsjesavond in Gouda. Deze keer samen met broeder Rein Palland op naar

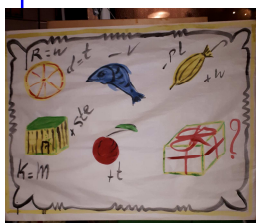
Bodegraven waar we traditiegetrouw hebben ontbeten en daarna door naar Gouda.

Daar aangekomen wars er een aantal organisatorische problemen die na ruim anderhalf uur waren opgelost. Het was 's morgens een koude natte bedoening, 's middags

werd het 'weer' beter en ontstonden er ook meer contacten. Een van de contacten naar

aanleiding van de rebus 'Wat is jouw mooiste Kerstcadeau?' was het antwoord van een jonge vrouw: 'Dat mijn man weer beter? wordt. Na een goed gesprek waarin de Heer

haar bemoedigde mocht ik voor haar bidden. Bemoedigd en getroost kon ze haar weg vervolgen.'

Een mooie dag om op stap te gaan. eerst zijn we letterlijk en figuurlijk warm ontvangen bij Han en Heleen Stolk. Een warme haard, koffie met een koek en nog wat nagekomen pepernoten. 's Morgens mochten wij (met Frank) Bijbels uitdelen aan de bewoners van de winkelstraat. De kerstboomverkoper reageerde enigszins ontwijkend en afwijzend. Hij kende het evangelie wel. Verder een enkeling die wel een bijbel aannam. Winkeldeuren waren er genoeg, maar huisdeuren sporadisch. Een seniorenflat leverde enkele goede gesprekken op, maar veel ouderen hadden geen belangstelling. Naast de winkelstraat nog wat mooie burgerhuizen aangedaan, waar we het veel mooiere evangelie niet aan de man konden brengen. We kregen de indruk dat geloven van een lager niveau was. Eind van de morgen toch nog een positief gesprek met een eenling, die dat bewust wilde, omdat God er voor hem was. Hij voelde zich dus niet eenzaam. Hij had een mooi getuigenis. We mochten met hem bidden. De laatste deur ontmoetten we een humanist, die alles verstandelijk en menselijk benaderde. Vriendelijk en voorkomend, maar geloven in iets wat je niet ziet ging er bij hem niet in.

's Middags weer aanvankelijk in 2 seniorenflats gelopen. Enkele goede gesprekken gehad, maar weinig Bijbels weggegeven. Gebeden met een eenzame mevrouw. Kwam van de Veluwe, maar had met verhuizen haar geloof niet meeverhuisd. We mochten haar bemoedigen in het verlies van haar man en om God weer bij haar leven te betrekken. Gelukkig had ze kinderen, waarvan één in de buurt woonde.

Een man zat ons wat uit te dagen. Eerst nonchalant met "geloven jullie, dat kan toch niet waar zijn" en nog wat meer uitdagende opmerkingen. Langzamerhand ontdeedte hij wat en we konden hem nog wat meegeven, maar een bijbel aannemen was er niet bij.

Na de flats nog wat nieuwbouwhuizen. We ontmoetten een pastor van een evangelische gemeente uit de regio. Een fijn en open gesprek, waarin hij openstond om mee te werken als het backpacken zijn kant uit kwam. Hij kende Aart ook wel van vergaderingen van voorgangers.

De volgende deuren konden we bijna allemaal met een bijbel verrijken. De Alpha cursus, ik zoek God.nl en de kerk in Varsseveld werden aangeprezen. Zelfs een sticker "geen geloofsovertuigers", waar we per ongeluk aanbelden, bracht een enthousiaste reactie op, evenals een pas overgekomen bewoner uit Brabant, die met het geloof aan de slag wilde gaan. Een jonge man mochten we vertellen van het geloofsavontuur. We waren ook zelf erg opgetild door al deze positieve ervaringen.

Tenslotte was er ook nog een verdrietig moment met een man die erg teleurgesteld was in God, met name 2x op een niet nader genoemd moment. We vertelden dat God daar wel bij is en dat God hem wilde troosten. Toen we vroegen of met hem mochten bidden, sprongen de tranen in zijn ogen en hij sloot de deur. Maar ons gevoel zei dat hij de deur voor God nog niet helemaal heeft gesloten!?

In januari 2018 ontvangt u een update over het werk in Roemenië

Frank en Albert

Het is count down tijd

Tijd om af te tellen: en dan wordt er verwezen naar een of ander spel dat op het punt van beginnen staat of naar de grootste prijzenpot aller tijden van een loterij.

De commercie heeft naar het schijnt de regie overgenomen en het lijkt wel of het publiek in steeds groter mate inkopen doet (moet doen) om er toch maar voor te zorgen dat de mens niets te kort komt en straks met een leeg gevoel blijft zitten. Maar als we na Kerst met z'n allen zitten uit te buiken zullen we ontdekken dat dat lege gevoel nog steeds niet weg is: en moeten we dan weer opnieuw beginnen!?

Ook al lijkt het in deze tijd er soms op dat het geloof de verliezer is: Jezus is en blijft de overwinnaar over zonde en dood.

Met Kerst denken we eraan en blijven we geloven dat Jezus mens werd zoals wij mens zijn. Een van ons, om alle mensen te kunnen redden. 'Zo lief heeft God de mens'. Daar kan zelfs de commercie niet tegen op. Alleen Jezus kan een ieder die in Hem gelooft zijn identiteit teruggeven. Dan is de mens weer zoals hij ooit bedoeld was: een kind van God die gelijkvormig wordt gemaakt aan Jezus. Vergeving van zonden en het eeuwig leven: met een lege boodschappenkar omdat je identiteit niet in de supermarkt te koop is, maar gratis te krijgen is bij Jezus.

Count down tijd

Het aftellen is begonnen toen Jezus opstond uit de dood en zijn wederkomst is aanstaande, voor de deur.

Woorden van Jezus

Mattheüs 24:33: Zo ook u, wanneer u al deze dingen zult zien, weet dan dat het nabij is, voor de deur.

De commercie is nog één van de laatste pogingen van satan om mensen in zijn macht te krijgen met mooie praatjes en beloften en een materialistisch leven op hoog niveau.

De mens die zichzelf tot koning heeft gekroond, zal uiteindelijk zeer laag eindigen. Maar de mens die zichzelf vernedert - de onderste weg wil gaan - zal door God verhoogd worden tot een Koningskind

Aart en Maria Elbertsen wensen u allen gezegende feestdagen en een gezond 2018.

We verlangen ernaar dat we ook in het jaar 2018 samen in de bediening mogen staan!